

V dnešním evangeliu jsme slyšeli, jak podle evangelisty Jana došlo k povolání prvních učedníků. Můžeme si představit Jana Křtitele, jak stojí se dvěma muži ze svého okruhu učedníků, když v tom jde kolem Ježíš. Jan Křtitel na něj v podstatě ukázal prstem a řekl: „To je on!“ Říká se, že když se setkají dvě authority, začne to mezi nimi za chvíli jiskřit. Ne tak v tomto případě! Jan Křtitel posílá své učedníky za Ježíšem. Právě v tom je jeho velikost. Neukazuje na sebe, ale na Krista! Nevytváří okolo sebe skupinku věrných. Nepřivlastňuje si těch pár posluchačů, které v tu chvíli má. Posílá je pryč. K někomu jinému. „On musí růst, já pak se menšit.“ Takové je Janovo heslo. Jan Křtitel je ukazatelem ke Kristu. Dělá prostor Pánu Ježíši a zve k němu.

Dnes by mohl být vzorem všech, kteří působí v církvích. Není důležitý sám o sobě. Také my nejsme důležití sami o sobě. Chvíli tu jsme a potom zase ne! Důležitý je ten, kvůli kterému tady jsme. Ten, na kterého ukazujeme: „Hle, beránek Boží! Ten, od Boha poslaný, který snímá hřích světa.“ Na toho se zaměřte. Toho poslouchejte. Toho následujte. Každého z nás takto Jan oslovuje. Ti dva učedníci slyšeli, co Jan řekl, a šli za Ježíšem.

Je dobré ukázat druhému člověku na Krista. **Neméně důležité je ale toto slovo vyslechnout, uvěřit mu a vydat se na cestu.** Uměním je ukázat. Uměním je také slyšet! Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: „**Co chcete?**“ Jsou to první Ježíšova slova v Janově evangeliu. Dvě slova s otazníkem na konci! A jistě nejsou určena jenom těm dvěma tenkrát v Galileji.

Stejně tak platí i pro nás. Co chcete? Co hledáte? Co vlastně ode mě očekáváte? Tak se ptá Kristus i nás dnes! Co od něj chceme? Jaké naděje si s ním spojujeme? Co doufáme, že u něj nalezneme? Snad zdraví, štěstí, spokojenost, pohodu? Nebo prosperitu, úspěch? Či snad moudrost a poznání? Co nám vlastně dnes může Ježíš z Nazareta nabídnout? Co ode mne chcete? ptá se i nás. Řekli mu: „Rabbi, kde bydlíš?“ Kde jsi doma? Kam patříš? Jaký jsi? Co je tvé? Co s tebou souvisí?

My toho vskutku chceme hodně. Po sobě. I po Pánu Bohu. Plnost života, dobré vztahy, porozumění sobě i druhým, naděje pro všední dny, přiblížení Bohu... Je těžké shrnout to pod společného jmenovatele. „Řekni, kde bydlíš?“

„**Pojďte a uvidíte!**“ říká Kristus. Tato odpověď je pozváním na cestu. Protože křesťanství je cesta. Víra je cesta. Ježíše se nelze zmocnit. Lze ho ale následovat.

Víra je vztah s Kristem. Vztah, který prožíváme na naší životní cestě, za pochodu. Jdeme, následujeme ho, poznáváme a objevujeme, kde bydlí. Je zde vcelku vyjádřena podstata křesťanské víry: **Hledat, následovat, objevovat, vidět, zůstat. Vlastní zkušenost je nenahraditelná.**

Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho, píše evangelista Jan. Jeden z těch, kteří Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezl jsem Mesiáše.“ Přivedl ho k Ježíšovi. Je to takový řetězec víry. Jan Křtitel ukázal Ondřejovi na Ježíše. Ondřej v Ježíši poznal Mesiáše a následně to řekl Šimonovi. Od úst k ústům se šíří evangelium. Jedni druhým svými slovy - všelijak neuměle - vyprávějí, co pro ně Ježíš znamená. **Víra je ze slyšení. Slovo je nesmírně důležité.** Nejen vlastní zkušenost s Kristem. Ale i slovo o Kristu je klíčové. Sotva bychom tady dnes seděli, kdyby nám někdo někdy neřekl o Pánu Ježíši.

Cesta k Bohu je zároveň cesta k druhým. Zaujetí pro Krista má být předáváno dál. Aby se nejen Ondřej, ale také Šimon setkal s Ježíšem. Ježíš na Šimona pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas“ (což se překládá Petr).

Ježíš ví, koho má před sebou. A to samozřejmě platí i pro nás. Kristus ví i o nás, co jsme zač. Nelze před ním nic ukrýt. Cesta k Bohu je vždy také cesta k sobě samému. Cesta k novému poznání toho, kdo jsme a jací jsme. A ta změna, která se s Šimonem udála po jeho setkání s Kristem, je vyjádřena novým jménem. Budeš se jmenovat Petr – skála, něco pevného, trvalého.

Kristus proměňuje každého člověka, pokud o to stojí. Tak tedy: „Pojďte a uvidíte!“ To dnes říká Kristus každému z nás.

/Slovo na neděli 14. 1. 2024 Dana Kalivodová/